

معاون خدمات تجاری سازمان توسعه تجارت ایران: تعلیق تعهدات وارداتی حادثه‌دیدگان بندر شهیدرجایی تا پایان سال

به گفته معاون خدمات تجاری سازمان توسعه تجارت ایران تعهدات وارداتی حادثه‌دیدگان انفجار بندر شهیدرجایی بر اساس لیست اعلامی سازمان تا پایان سال تعلیق شد.

به گزارش اقتصادسر آمد، سیدمحمدصادق قنادزاده با اشاره به تعلیق تعهدات وارداتی حادثه‌دیدگان بندر شهیدرجایی، اظهار کرد: بر اساس پیگیری‌های مستمر سازمان توسعه تجارت ایران و تعامل با بانک مرکزی در ۱۶ مهرماه ۱۴۰۴ بانک مرکزی تعهدات وارداتی حادثه‌دیدگان انفجار بندر شهیدرجایی را بر اساس لیست اعلامی سازمان توسعه تجارت ایران تا پایان سال تعلیق کرد.

وی با بیان این که حادثه بندر شهیدرجایی که در اردیبهشت سال جاری اتفاق افتاد، بحران جدی برای افرادی که کالای خود را در این حادثه از دست داده بودند، ایجاد کرد، گفت: زبان‌دیدگان درگیر تعهدات و بدهی‌های ارزی به بانک مرکزی شده بودند.

قنادزاده ادامه داد: به همین دلیل سازمان توسعه تجارت ایران این وظیفه را به‌عهده گرفت و بعد از این که خوداظهاری تمام شرکت‌های حادثه‌دیده را جمع‌آوری کرد، با تعامل با سازمان بنادر و دریانوردی، گمرک و استانداری هرمزگان مجموع این اطلاعات را پردازش و صحت‌سنجی و در نهایت لیست ثبت سفارش‌ها و شرکت‌هایی که دچار حادثه شده بودند را اعلام کرد.

معاون خدمات تجاری سازمان توسعه تجارت ایران تصریح کرد: بر این اساس، دفتر معاون اول و معاونت حقوقی رئیس‌جمهور به بانک مرکزی تکلیف کردند که لیستی که سازمان توسعه تجارت ایران ارسال کرده، به عنوان لیست مبنا تلقی شده و بانک مرکزی تعهدات آنها را تا آخر سال تعلیق کند تا در آینده تعیین تکلیف شود.

وی افزود: این سازمان در حال پیگیری احیای سهمیه ثبت سفارش مجدد کالاهای از دست رفته برای تاجار است و در این راستا پیشنهادهات خود را به کمیته ارزی وزارت ضمن برای بررسی و تصمیم‌گیری ارائه نموده است.

گفتنی است، تمام پیگیری‌های این فرایند با محوریت سازمان توسعه تجارت ایران تا حصول نتیجه انجام شده است.

حالِ ناخوش

نشر کتب دریایی

سید امیر

حتی‌ندانستن تفاوت‌های خاطره شفاهی و تاریخ شفاهی. این یادداشت به یکی از آسیب‌های نشر کتاب در حوزه دریا و دریانوردی –نامشخص بودن مرز خاطره و تاریخ شفاهی– که زایشگر آسیب‌های دیگر است و راه‌کار پیشنهادی رفع آن آسیب می‌پردازد.

تاریخ شفاهی یکی از روش‌های پژوهش در علوم انسانی به ویژه تاریخ، جامعه‌شناسی، مردم شناسی و... برگرفته از گفتگویی قاعده‌مند است که به شرح و شناسایی وقایع، رخدادها و حوادث به وقوع پیوسته در گذشته بر اساس مشاهدات، شنیده‌ها و کنشگری شاهدان و دست‌اندرکاران

گروه دانش دریا – رضا جهانفر – در فرایند «مدیریت دانش»، تولید محتوای جدید و انتشار انواع «کتاب»- نظیر کتاب کاغذی، الکترونیکی، صوتی – نقش مهمی در ارتقای سطح بلوغ مدیریت دارد. تاکنون کتاب‌های مختلفی در مورد «ساحل، دریا، دریانوردی و ارگان‌های دریایی» منتشر شده است. در سال‌های اخیر، در جلسات نقد تعدادی از کتاب‌های حوزه دریا و دریانوردی به عنوان کارشناس، منتقد و یا مدیر نشست حضور داشتم. برخی از این کتاب‌ها به رغم سرمایه‌گذاری مناسب برای تالیف و انتشار کتاب، دارای خطاهای بسیاری در محتوا بودند.

به گزارش اقتصاد سرآمد، دکتر رضا جهانفر؛ محقق و پژوهشگر حوزه توسعه دریامحور در نوشتاری به سرآمد به بررسی اهمیت نقش و جایگاه ویراستارها در ارائه روایاتی صادقانه در تاریخ شفافی دریا و تاریخچه دریانوردی کشورمان پرداخته است. این مطلب را در ادامه می‌خوانید: بررسی اولیه نشان دهنده این واقعیت است که عمده این کتاب‌ها دارای ایراداتی نظیر «غفلت و فراموشی پرداختن به تجربیات دریانوردان و ساحل نشینان بومی»، «ضعف در مستندسازی دانش سنتی دریانوردی»، «ضعف در روش تحقیق»، «ضعف در تولید محتوای جدید و تکرار مکررات»، «ضعف در پژوهش‌های میدانی و کتابخانه‌ای جدید»، «تجزیه و تحلیل نامناسب و ضعیف»، «کیفیت پایین ویرایش، طراحی جلد- صفحه‌آرایی»، «تعداد کم کتاب مرجع نظیر اطلس، دانشنامه، فرهنگ لغات و اصطلاحات و...»، «کتابسازی»، «انتحال»، «سرقت علمی و رعایت نکردن مالکیت فکری» و... هستند. البته ناشران کتاب نیز دارای آسیب‌هایی همچون «ضعف در دیپلماسی علمی و عدم تعامل با ناشران برتر جهان در حوزه دریانوردی»، «کمبود تعداد ناشر در شهرهای ساحلی ایران»، «ضعف در جذب نو قلم‌ها و نویسندگان کتاب اولی»، «ضعف در شبکه سازی»، «ضعف در توزیع و سخت بودن دسترسی مخاطب»، «ضعف در خدمات پس از نشر نظیر رونمایی، تبلیغات کتاب، نقد و...»، «گرانی کاغذ»، «افزایش قیمت تمام شده انتشار کتاب»، «اقتصاد ضعیف مخاطبان و در اولویت نبودن مطالعه در سبب هزینه خانوار»، «تیراژ پایین کتاب»، «قاچاق و انتشار غیر مجاز کتاب و فروش زیرزمینی کتاب»، «نبود قانون کپی رایت»، «کمبود نویسنده و پژوهشگر حرفه‌ای حوزه تخصصی دریا و دریانوردی» و... هستند.

این آسیب‌ها بخشی از نظام مسائل نشر کتاب در حوزه دریا و دریانوردی در ایران است که شاید قابل تعمیم به نشر کتاب در سایر حوزه‌های تخصصی نیز باشد. نکته مهم این است که در نظام مسائل هر سازمان، مسائل به ظاهر غیرمرتبط با یکدیگر، در نهایت با یکدیگر مرتبط و اثرگذار و اثرپذیر نسبت به یکدیگرند.

اهمیت تاریخ شفاهی در حوزه دریا

از جمله آسیب‌های نشر کتاب در حوزه دریا و دریانوردی، «نامشخص بودن مرز خاطره و تاریخ شفاهی» و بروز خطاهای پژوهشی و نگارشی است. خطاهای ناشی از ضعف در آشنایی پدیدآورندگان با شیوه تاریخ شفاهی و

فراموشی باشد، مسیر تبدیل داده به اطلاعات، دانش، علم، خرد، حکمت و بصیرت را دچار انحراف کرده و به جای «علم»، ما را به «شبه علم» می‌رساند.

تبعات دانش ناقص در حوزه دریا

اگر مدیران دانش از خطرناک بودن «دانش ناقص» سخن می‌گویند، به این دلیل است که به خویی می‌دانند که «دانش ناقص» مولود «اطلاعات ناقص یا اشتباه» است و اطلاعات اشتباه، اطلاعات ناقص و گمراه کننده –با تمام تفاوت‌هایی که با یکدیگر دارند- می‌تواند چه بلایی بر سر افراد، سازمان‌ها، حکومت‌ها و حتی کشورها در مراحل تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری می‌آورد. شاید آغاز این بلایا از یک خاطره یا روایت شفاهی حاوی تحریف و فراموشی شروع شود. به عنوان مثال اگر ناخدای یک کشتی و یا در سطحی بالاتر، مدیرعامل یک شرکت کشتیرانی، دلیل موفقیت یا شکست در انجام یک ماموریت را به صورت اشتباهی و همراه تحریف و فراموشی بیان کند و همین روایت در متون آموزشی آن ارگان دریایی ثبت و به نسل جوان آموزش داده شود، تصمیم‌گیری نسل جوان آن ارگان دریایی در بحران‌ها،

حقوق دریایی

بر پایه قانون دریایی ایران

مقررات بین‌المللی دریایی

مبتنی بر اطلاعات اشتباه، و یا ناقص و دارای نتیجه شکست در ماموریت خواهد بود. همه این موارد ممکن است از نتایج بیان روایت به صورت اشتباه باشد.

تفاوت خاطره شفاهی و تاریخ شفاهی

در اینجا باید به تفاوت خاطره شفاهی و تاریخ شفاهی اشاره کرد. «خاطره شفاهی»، بیان روایتی مبتنی بر وقوع یک رخداد به وقوع پیوسته در گذشته توسط راوی است. به نظر می‌رسد که در انتشار خاطرات شفاهی به عنوان روایت شفاهی فرد یا افراد، نیازی به گویاسازی، تقاطع گیری، راستی آزمایی، تقابل و تطبیق با اسناد و مدارک، تحلیل و تفسیر محتوا و... نیست. این در حالی است که در «تاریخ شفاهی»، پس از انجام مصاحبه با راوی، گویاسازی، بهره‌گیری از سایر روایت‌ها، اسناد و مدارک، تقاطع گیری داده‌ها، راستی آزمایی، تحلیل و تفسیر محتوا و... مهم تلقی می‌شود.

از دیگر تفاوت‌های خاطره شفاهی و تاریخ شفاهی این است که نقش محوری در خاطره شفاهی بر عهده

«سرآمد» بررسی کرد؛

تهدیدات جدی «انتشار دانش ناقص» در حوزه دریایی ایران

بازخوانی نقش ویراستار در ارائه روایت صادقانه در تاریخ شفاهی دریا و دریانوردی در ایران

راوی است ولی در تاریخ شفاهی نقش محوری بر عهده پژوهشگر است. البته ممکن است پژوهشگر و مصاحبه کننده یک نفر باشند. پژوهشگر یافته‌های جدید را همچون تکه‌های سنگ گرافیتی از معدن ذهن راوی استخراج می‌کند و پس از فرآوری به عنوان بسسته دانشی در اختیار مدیر دانش ارگان دریایی قرار می‌دهد تا در چرخه مدیریت دانش سازمان مورد استفاده قرار گیرد.

با توجه به پژوهشی بودن فعالیت تاریخ شفاهی، اجزای اصلی تاریخ شفاهی را در طول سال‌های گذشته، سه عامل مهم «روایت»، «موضوع» و «پژوهشگر» ذکر کردند. اما با توجه به حجم بالای «تحریف» و «فراموشی» در روایت‌های منتشر شده تحت عنوان تاریخ شفاهی، نیاز به «ویراستاری اثر» بیش از گذشته محسوس است. «ویراستار» توسعه دهنده مطلب و ارتقا دهنده سطح کیفی اثر در ابعاد مختلف فنی، ادبی، محتوایی و... و کاهش دهنده ایرادات متنوع کتاب است.

جایگاه ویراستاران در حوزه نشر

در بسیاری از کشورهای توسعه یافته، جایگاه ناشران بر اساس ویراستاران در اختیار ناشر، تعیین می‌شود. این در حالی است که برآبر اظهار نظر مسئولان خانه کتاب و ادبیات ایران و همچنین ناشران برجسته کشور؛ از تعداد بیش از ۲۲ هزار ناشر دارای مجوز نشر کتاب در ایران، فقط ۵۰۰۰ ناشر فعال در کشور وجود دارند که حداقل سالی یک عنوان کتاب از آثار بیش از ۵۰ هزار نویسنده ایرانی منتشر یا تجدیدانتشار را می‌کنند. از این میان حدود ۹۰ درصد انتشار کتاب بر عهده فقط حدود یکصد ناشر است. از این یکصد ناشر، تعداد محدودی از ویراستاران حرفه‌ای و سر ویراستاران برجسته بهره می‌برند. درج نام یک نفر در شناسنامه کتاب به عنوان ویراستار، الزام به معنای بهره گیری ناشر از یک ویراستار مطلع و برجسته در فرایند ویراستاری اثر نیست. حتی برخی از مواقع، «رزومه سازی» مدنظر ناشر است و نه ویراستاری.

مرحوم احمد سمیعی گیلانی، بزرگ ویراستار معاصر کشورمان در خصوص اهمیت کار ویراستار در نشر کتاب گفته است: «وقتی که یک کتاب را در دست ویراستاری می‌کنید، به هزاران هوار خواننده کمک می‌کنید که راحت‌تر بخوانند، روشن‌تر بخوانند، بهتر بخوانند. این خدمت بزرگی است. این را جامعه ادبی ماهنوز قبول ندارد. نشناخته است. برای همین هم هست کسانی که اصلاً صلاحیت این کار رو ندارند، اسمشان ویراستاره! اسمشان میاید در کتاب. چون الان ناشر فهمیده است که یک کتابی که اسم ویراستار بیاید، فروشش راحت‌تر است. ولی خود ناشر نمی‌داند که ویراستار کیست. آیا شرایط این کار را دارد یا ندارد؟ می‌تواند این کار را بکند، نمی‌تواند این کار را بکند؟ این مسئله است». واقعیت هم همین مطالب بیان شده توسط مرحوم سمیعی است. برای بسیاری از ناشران کتاب، ویراستاری امری تجملی و غیرضروری محسوب می‌شود. در حالی که نظارت ویراستار بر محتوای کتاب –به ویژه کتاب‌های تاریخ شفاهی حوزه دریا و دریانوردی– منجر به کاهش ایراداتی نظیر تحریف، فراموشی و جعل خواهد شد. ایده آل این است که ویراستار، اشراف و تسلطی بیش از پژوهشگر –و گاهی حتی بیش از راوی– در خصوص موضوع داشته باشد. بر این اساس باید به نقش ویراستاران و سر ویراستاران در انتشار کتابهای حوزه دریانوردی و دریانوردی، بیش از گذشته بها داد تا اثر مکتوب منتشر شده، حاوی کمترین ایراد نظیر جعل، تحریف، فراموشی و... باشد.

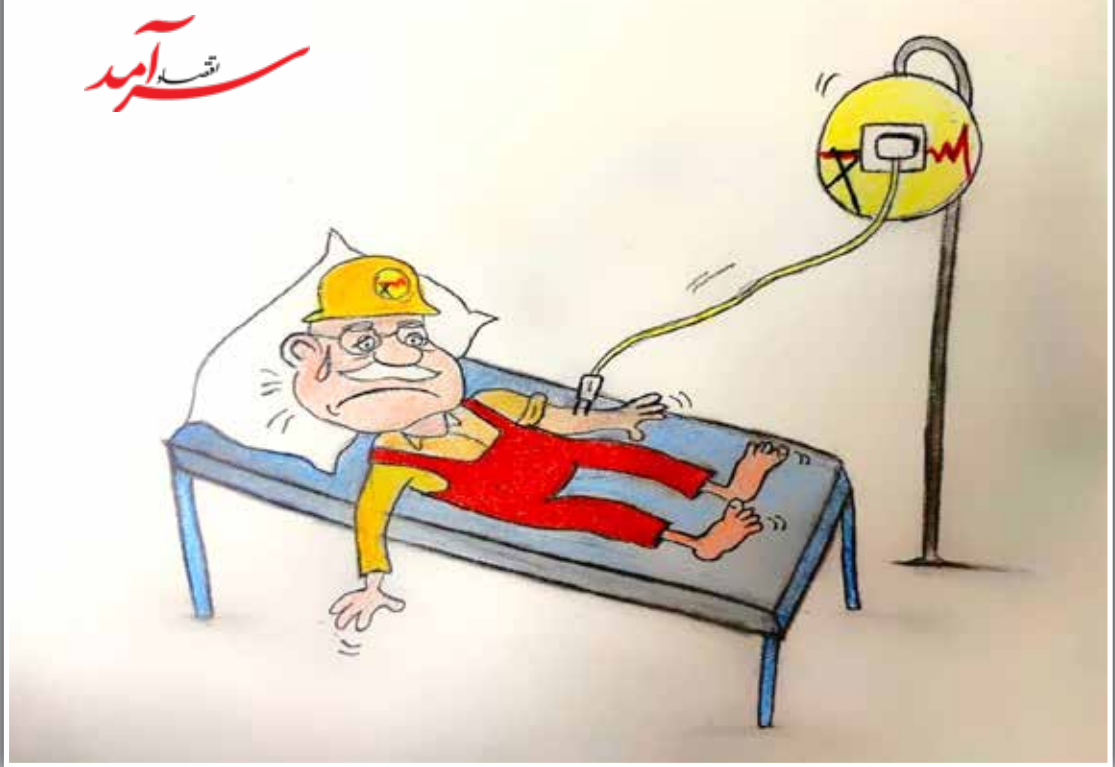
از این پس باید چهار رکن اساسی تالیف و انتشار تاریخ شفاهی را این گونه برشمرد: «راوی، موضوع، پژوهشگر، ویراستار».

بدون شرح

عکس: اصغر بشارتی

بدون شرح...

فریبا عزیز ی -اقتصاد سرآمد